

Andrea Reitmeyer

Harnică albinuță, vei găsi altă căsuță?

Traducere de Elisabeta Radu

În pădure, fiecare vietate are o ocupație, ca să-și poată procura hrana. Chiar și cele mai mici. Furnicile sapă pe sub pământ ca să-și construiască mușuroiul, fluturii zboară din floare în floare în căutarea nectarului, păianjenii își țes cu măiestrie pânza și așteaptă răbdători să prindă o pradă.

Mai ales la păianjen este atentă prietena noastră.

Chiar, pe unde se ascunde Hermina?

— Zuum, zuuum, aici sunt! strigă Hermina.

Abia se zărește dintr-o floarea-soarelui uriașă. Savurând, bea puțin nectar dulce, sucul florilor. Pădurea și pajiștile pe care cresc aceste minunate plante cu flori sunt locurile unde își fac casă Hermina și rudele sale, albinele sălbatice.

Sunt uimitoare aceste mici insecte! Unele își fac adăpost în pământ, altele în copaci sau în găurile din ziduri. Albinele din familia Herminei își căpтуșesc cuibul cu peri lungi, pufoși și mătăsoși, pe care îi răzuie cu cei doi clești de la gură de pe frunzele anumitor

plante. De aceea sunt numite și „albine de lână”. Pe Pământ trăiesc multe specii de albine sălbatice de diverse mărimi, forme și culori. Din păcate, din cauza activității oamenilor, numărul lor este în continuă scădere!

Albinele iubesc florile, pentru că aici găsesc hrana aceea delicioasă, atât de apreciată, numită nectar, dar și praful galben numit polen. (*Pfff!* Acesta o gădilă pe Hermina într-un mod atât de plăcut!) Când albinele zboară din floare în floare în căutarea nectarului, polenul agățat de piciorușele lor este dus către alte flori. În acest mod, albinele ajută la înmulțirea plantelor. Ca să apară fructele și apoi noi plante, florile trebuie să fie polenizate. Herminei îi plac cel mai mult florile roșii, care i se par zuumper-zuumper-zuumper delicioase!

